

Vstupní evaluační zpráva k projektu „TAT – Targeted Assistance Team“

Doc. Mgr. Jiří Mertl, Ph.D.

Stručný popis projektu

Projekt je cílen na problematiku vzdělanostní mobility u sociálně znevýhodněných skupin v ČR, u nichž se dlouhodobě reprodukuje a předává marginalizovaná pozice, která má například za následek, že více než trojnásobek obyvatel v sociálně vyloučených lokalitách oproti běžné populaci nemá dokončené základní vzdělání (Toušek et al., 2018). Nedokončení základního vzdělání má pak samozřejmě individuální důsledky v podobě notoricky známého znevýhodnění při hledání důstojného zaměstnání s adekvátním příjmem. To může mít za následek hledání možností, jak se adekvátně ekonomicky zabezpečit, kdy celá situace může vyústit v neformální zaměstnávání, které je výrazně nevýhodné i pro veřejné finance (Matoušek, 2018). Špatná ekonomická situace a neformální zaměstnávání mohou být způsobeny a podpořeny také předlužením a predátorským jednáním nebankovních subjektů využívajících zranitelné pozice daných osob a domácností (Hábl et al., 2021). Nicméně individuální ekonomická situace pak výrazně koreluje i s důvěrou ve veřejné instituce (čím horší ekonomická situace domácností, tím horší také důvěra ve veřejné instituce), která obecně není v ČR velká, ale dá se předpokládat, že v marginalizovaných domácnostech a sociálně vyloučených lokalitách bude mizivá (CEDMO, 2025; Červenka, 2024). Vzdělání a jeho nedokončení pak také může výrazně přispívat také k reprodukci problému tzv. informační chudoby, který začíná být diskutován v posledních letech v souvislosti se zamezením přístupu k důležitým informacím nutným pro vedení důstojného života bez útlaku, a to i v důsledku digitální propasti, ale také neschopnosti a neochotě veřejných institucí informace poskytovat (Marcella & Chowdhury, 2020). Podle Chatman (1996) se pak informační chudoba prolíná také s nedůvěrou ve veřejné instituce, jelikož osoby, které jsou informačně chudé, mají tendenci tuto skutečnost skrývat, aby nevypadaly „špatně“ a nebyly společensky stigmatizované. Zároveň pak tyto osoby a domácnosti nevěří oficiálním informačním kanálům a spoléhají na sítě okolo sebe, které bývají tvořeny osobami

v podobné situaci. To v současné době může znamenat také zranitelnost vůči různým dezinformacím.

Příčiny nedokončení procesu vzdělávání se velmi často v souladu s neoliberální ideologií (česky například Mertl, 2017) individualizují jako problémy daných konkrétních dětí a rodin. To je však velmi nepřesný a do jisté míry také naivní pohled, jenž naprosto opomíjí klíčové strukturální a kontextuální faktory a celkovou komplexitu problematiky. Jak poukazují některé analýzy (Median, 2016; Prokop, 2019), nestabilní a nestandardní bydlení má zásadní vliv na školní docházku a problémy ve škole. Pokud rodina žije v extrémně malém bytě, kde není možné v klidu pracovat na domácích úkolech, nebo je často nucená se stěhovat, pak děti dotčené tímto prostředím mají studium značně zkomplikované. Ke špatným vyhlídkám přispívá také existence segregovaných škol, kam docházejí děti z chudých romských rodin, čímž jsou automaticky stigmatizovány a jejich vyhlídky na úspěšné dokončení studií se snižují (Hoření et al., 2022). Ke stigmatizaci pak také přispívá politická reprezentace a jí deklarovaná „etnizace“ sociálních dávek spočívající ve veřejných vystoupeních, že marginalizované romské rodiny často zneužívají sociální systém, čemuž je potřeba zamezit represí a trestáním, což pak pouze zhoršuje vyhlídky dětí a rodin a přispívá to k reprodukci problému (Trlifajová & Pospíšil, 2024). Na bydlení a stigmatizační nálepkou pak nasedá problematika předlužení a exekucí, která je v ČR dlouhou dobu podporována a vytváří (opět převážně, ale ne výlučně, romské) domácnosti, jež jsou uvízlé v dluhové pasti (Černušáková, 2025). Zcela specifickou příčinou je pak dominující český pohled na záškoláctví, které je vnímáno jako individuální selhání matek, které by měly být represí donuceny, aby celou situaci napravily. Sociální práce a spolupráce mezi dotčenými stranami pak není veřejně akcentována jako řešení této situace, ačkoliv záškoláctví může mít řadu příčin: chudobu, šikanu ve škole (od spolužáků a spolužaček, ale i učitelského sboru), nepodnětné prostředí ve škole, nefungující infrastrukturu (například autobus nestavící na zastávce na znamení) a další (Mertl et al., 2025). Specifikem pro české prostředí je pak segregace českého školství, ať už ve formě nadužívání tzv. speciálních škol pro romské děti nebo vytlačování romských dětí do specifických „klasických“ škol, což pak vytváří „romské“ a „neromské“ školy (Cashman, 2017). Romské děti jsou tudíž automaticky strukturálně stigmatizovány a znevýhodněny a mají horší vyhlídky a počáteční startovní podmínky do života.

Projekt pak reaguje na tyto příčiny (byť některé může ovlivnit nebo zmírnit velmi limitovaně, jelikož jsou potřeba hlubší systémové změny) a také na specifickou lokální situaci v Plzni, která je ovlivněna malou kapacitou sociálních služeb pro rodiny a děti v sociálním vyloučení (CS1), slabou spoluprací mezi relevantními subjekty (NNO poskytujícími služby, školami, politickou reprezentací a dalšími veřejnými institucemi) a nepropojeností jednotlivých intervencí. V reakci pak zavádí některé nástroje a

opatření, které jsou situovány v mezo sféře sociální práce, což znamená, že propojují klientskou mikrosféru i širší strukturální a systémovou makrosféru. Tyto nástroje a opatření tak mohou pomoci zlepšit situaci CS1 a přispět k větším systémovým změnám fungujícím jako prevence a odbourávání výše nastíněných forem útlaku. Mezi tyto nástroje patří zavádění case managementu (CM) jako inovace pro stávající SAS a pozice case manažera/manažerky jako postavy, která by měla poskytování pomoci CS1 a určitým způsobem koordinovat a propojovat s dalšími službami (KA1). V tomto ohledu by pak CM měl pomoci i sociálním pracovníkům a pracovnícím v přímé práci (CS2) v lepší orientaci a propojitelnosti různých služeb. Dalším takovým nástrojem je školská sociální práce, která bude realizována prostřednictvím implementace pozice školského sociální(ho) pracovníka nebo pracovnice (KA3). Školský sociální pracovník nebo pracovnice pak bude k dispozici žactvu a studentstvu z CS1, aby zlepšoval/a situaci ve škole a pomáhal/a předcházet problematickým situacím (například absenci ve škole a řešení jejich příčin). Vedle toho bude školský sociální pracovník/pracovnice spolupracovat i pedagogickým sborem (CS4) na jeho kompetencích týkajících se práce s ohroženými a marginalizovanými dětmi.

Evaluace pak bude sledovat a analyzovat právě tato opatření a aktivity (KA1 a KA3) a jejich přínos pro organizaci, sociální práci s CS1 v kontextu projektu i sociální práci obecně.

Design evaluace

Tato evaluace se bude chtít do jisté míry odtrhnout od tradičního pojetí evidence-based přístupu, který byl původně zformulován pro účely medicíny a stanovování nejlepší léčebné intervence, a to základě nejlepších dostupných poznatků, potřeb a hodnot pacienta/pacientky a diskrece lékařského personálu (Mosley et al., 2019). Nicméně již při aplikaci tohoto principu začalo docházet k jeho redukcí vlivem manažerizace, kdy se jen zřídka využívají participativní částí a také diskrece personálu a celý proces je redukován na výzkumnou část, která by měla vytvořit nezpochybnitelná data, na základě nichž je možné udělat „neprůstřelné“ rozhodnutí (Drisko & Grady, 2015). To od evaluací ostatně očekávají také zadavatelské a další subjekty, zejména politická reprezentace, která by měla následně výsledky evaluace nějakým způsobem zhodnotit a přenést do politického rozhodnutí (například ve smyslu zajištění kontinuity financování). Petersén a Olsson (2014) toto očekávání nazývají instrumentální perspektivou a poukazují, že se navíc v rámci této perspektivy evaluace dostává do slepé uličky, jelikož často tyto představy nenaplnuje (a nemůže naplnit), takže pak nejsou ani její výsledky překlenuty do praxe. To pak považují za paradox, jelikož existuje velký důraz na realizaci evaluací prakticky u většiny projektů, aby následně toto úsilí v podstatě přišlo vniveč a zůstalo nevyužito. Podle nich se pak

z evaluací stal pouhý rituál, tedy rutina, která se zadává, jelikož to vyžaduje současný manažerský étos, ale rozhodnutí se pak stejně realizují na základě jiných faktorů.

V rámci sociální práce pak existují silné kritické hlasy, které poukazují, že evidence-based přístup lze v tomto oboru využít pouze velmi limitovaně, jelikož medicína pracuje s uzavřeným systémem v podobě lidského těla, které se dá poměrně dobře měřit a porovnávat, jelikož funguje u každého velmi podobně nebo stejně. Naproti tomu sociální práce je realizována v kontextu společnosti, což je mnohem složitější prostor než lidské tělo, a proto se nedá lehce a ani „definitivně“ měřit a poměřovat. Zároveň sociální práce vždy pracuje s unikátním příběhem daného klienta nebo klientky, což znamená, že snaha evidence-based evaluace najít intervenci, která „padne všem“ je nesmyslné, jelikož každému vyhovuje něco jiného a jedna intervence může fungovat dobře v daném specifickém kontextu a v jiném kontextu tak fungovat nemusí (Avby et al., 2014; Gray & McDonald, 2006; Magill, 2011). To znamená, že sociální práce hledá metody, intervence a techniky, které fungují v daném kontextu, čase a s danou cílovou skupinou, zatímco evidence-based evaluace inspirovaná medicínou hledá univerzálně platnou intervenci. Sociální práce tak čelí tlaku medicalizace a manažerizace, který ale jde proti jejím hodnotám založeným na vztahovosti a schopnosti profesionálně využívat diskreci v kolaboraci v klientelou (McNeill & Nicholas, 2019; Mosley et al., 2019; Petersén & Olsson, 2014).

S manažerizací a mediaklizací sociální práce se pojí také metodologie spojená s evaluacemi, u nichž jsou „zlatým standardem“ randomizované kontrolní studie (RCT), které v medicíně umožňují mít intervenční a kontrolní skupinu a v uzavřených a laboratorních podmínkách porovnávat, jak se intervence projevují a zda fungují. V tomto ohledu pak existuje jakási hierarchie kvality studií podle toho, zda byla využita RCT, kvazi-experiment nebo jednopřípadová studie (Petersén & Olsson, 2014; Tomkins & Bristow, 2023). Jiné designy jsou považovány za méně kvalitní, protože neposkytují „objektivní“ a „univerzální“ poznatky o dané intervenci, a proto není jasné, zda je funkční a zda by se do ní měly investovat kapacity (Ferguson, 2008; Herz, 2015).

Přes tyto limity však může být evaluace užitečným nástrojem poskytujícím určitý vhled do analyzované intervence a jejího kontextu. Nicméně je potřeba se vzdát perspektivy, že evaluace poskytne nějaký definitivní pohled, na základě něhož se „prokáže“, že daná intervence funguje, dokud nepřijde jiná intervence, u níž se skrze evaluaci zjistí, že funguje lépe (a to pouze v případě, že se poznatky z evaluací budou využívat, což se často neděje). Evaluace pak může sloužit jako nástroj učení pro danou organizaci (Gilgun, 2005; Mosley et al., 2019), jako nástroj dalšího vzdělávání sociálních pracovníků a pracovníc, kdy jsou data a poznatky využity ve výuce (Petersén & Olsson, 2014), nebo jako nástroj, jenž podněcuje reflexivitu a kritické myšlení u zúčastněných stran (McNeill & Nicholas, 2019). V tomto ohledu řada autorů a autorek

nabídla alternativní konceptualizace evaluace v sociální práci. Lwin a Beltrano (2022) apelují, aby se evaluace vrátila ve svých principech k participativním složkám, které byly v minulosti poztráceny. Nabízejí pak přístup *evidence-informed decision making*, v rámci kterého pak akcentují zejména čtyři prvky: 1) kontextualitu zahrnutých případů; 2) preference a hodnoty dané cílové skupiny, která by se neměla cítit „odstrčena“; 3) reflexivitu sociálních pracovníků a pracovníc ohledně svých zkušeností a sociální pozice; 4) a analytičtější pohled v podobě relevantního výzkumu, který by zajistil užitečné a prakticky aplikovatelné poznatky. Na užitečné a prakticky aplikovatelné poznatky pak navazují i Petersén a Olsson (2015), kteří zdůrazňují, že hlavními aktéry v evaluaci nejsou profesionální výzkumníci a výzkumnice, ale přímo sociální pracovníci a pracovníce a jejich klientela, protože mají k dané problematice nejbližší. Evaluace by pak měla být nástrojem, který vytváří prostředí, v němž mohou dané strany bezpečně artikulovat svoje postřehy a vést dialog. Na výše zmíněné perspektivy pak navazují Kivipelto a Yliruka (2012), kteří konceptualizují kritickou evaluaci spočívající ve skutečnosti, že evaluaci v sociální práci nemůže být neutrální a vždy musí brát ohledy především na participující v mocensky slabší a utlačované pozici a představovat tuto pozici, aby došlo ke strukturálnímu zlepšení situace.

Na základě těchto úvah tedy bude evaluace koncipována, aby byla užitečná pro participující v rámci projektu, tedy pro organizaci, která projekt realizuje, i jednotlivé cílové skupiny zahrnuté do programu. Základním cílem v tomto ohledu bude poskytnutí prostoru pro kritické a reflexivní učení organizace realizující projekt vzhledem ke KA1 a KA3. To organizaci umožní zhodnotit, co v daném kontextu v rámci realizovaných intervencí funguje dobře a kde jsou naopak mezery ve fungování, které by se měly určitým způsobem adresovat, pokud je to možné a v kapacitách dané organizace. V rámci evaluace pak bude významná také kritická perspektiva, která bude klást důraz na participativnost, tedy zahrnutí cílových skupin (CS1, CS2 a CS4) do procesu evaluace a představení jejich perspektiv, které jinak často zůstávají upozaděné a nereflektované a které mohou zásadně přispět k lepší funkčnosti KA1 a KA3, ale také obecně k řešení strukturálních problémů. Evaluace se tedy bude svým pojetím blížit procesnímu typu a bude postavená na kvalitativní výzkumné strategii.

Evaluační cíle budou tedy dva:

- 1) Poskytnutí prostoru realizátorské organizaci pro reflexivním a kritickým přemýšlením ohledně KA1 a KA3.
 - Jak CM (KA1) funguje v daném kontextu a jaké jsou silné stránky a limity?
 - Jak školský sociální pracovník/pracovnice (KA3) funguje v daném kontextu a jaké silné stránky a limity této pozice?

- 2) Představení kontextů a perspektiv zahrnutých cílových skupin (CS1, CS2 a CS4) vzhledem ke KA1 a KA3, které mohou zásadně determinovat jejich funkčnost.
- Co jednotlivé cílové skupiny považují stěžejní pro optimální fungování KA1 a KA3?
 - Jaké jsou zkušenosti jednotlivých cílových skupin s realizací KA1 a KA3?

Metodologie evaluace

Vzhledem ke specificky explorativně postaveným cílům a výzkumným otázkám, bude v rámci evaluace využita kvalitativní výzkumná strategie, která umožňuje vytvořit data užitečná, pro jejich naplnění. V rámci kvalitativní strategie poté budou pro vytváření dat využity primárně polo-strukturované rozhovory, a to, pokud možno, se všemi relevantním cílovými skupinami, tedy:

- CS1 (rodiny a děti v sociálním vyloučení).
- CS2 (sociální pracovníci a pracovnice v přímé práci).
- CS4 (pedagogický sbor).

Se všemi cílovými skupinami předpokládáme opakované rozhovory, které by měly zachytit vývoj KA1 (využití case managementu) a KA3 (implementace školského sociálního pracovníka/pracovnice) a přínosy a limity v jejich realizaci. Opakování rozhovoru bude realizováno jednou až dvakrát podle potřeby, přičemž mezi rozhovory bude minimálně půlroční mezera. Celkově je pak předpokladem realizace zhruba 25 rozhovorů, a to v závislosti na ochotě k jednotlivých participujících a potřebách projektu.

Polo-strukturované rozhovory pak budou doplněny podle potřeby také fokusními skupinami, které pomohou zvýšit relevanci poznatků získaných skrze rozhovory a dále tyto poznatky rozvinout v kolaborativním dialogu. Bude snaha realizovat fokusní skupiny opět se všemi CS, což znamená realizaci tří fokusních skupin.

V obou případech bude hlavním tématem při vytváření dat praktická realizace projektu, tedy co v rámci realizace funguje dobře (a například by šlo přenést do jiných kontextů), jaké jsou bariéry a jak jsou tyto bariéry řešeny (a jestli to vůbec jde ve stávajícím systému). Zároveň bude zjišťována i žitá zkušenost participujících. Rozhovory pak budou sloužit i jako reflexivní nástroj pro sociální pracovníky a pracovnice. V tomto ohledu budou rozhovory i fokusní skupiny koncipovány tak, aby poskytly data pro zodpovězení všech výzkumných otázek.

Data budou následně analyzována primárně pomocí základní metody strukturující kvalitativní obsahové analýzy (Kuckartz & Rädiker, 2023), která umožňuje kategorizovat data do relevantních kategorií reprezentujících opakující se poznatkové vzorce v datech, které lze následně jednoduše prezentovat a vyvodit z nich například doporučení pro zlepšení praxe. Vedle toho, pokud to umožní velikost a kvalita datového souboru, je možné využít také reflexivní tematickou analýzu (Braun & Clarke, 2022), která umožňuje nahlížet na data méně strukturovaným pohledem a vytvářet specifická témata jako kompozice z různých vzájemně propojených kódů a kategorií.

Scénáře rozhovorů budou vypracovány ve spolupráci s realizátorskou organizací tak, aby byly obsahově užitečné a splňovaly oba výše zmíněné cíle evaluace, přičemž k tomu dojde v prvním kvartálu roku 2026. Případné scénáře pro fokusní skupiny budou vypracovány až na základě prvotních dat z rozhovorů, aby se co nejméně dublovala probíraná témata, přičemž by tomu tak mohlo být na začátku roku 2027.

Cíl evaluace	Výzkumná otázka	Způsob vytváření dat	Data využitá ke zodpovězení otázky
Poskytnutí prostoru realizátorské organizaci pro reflexivní a kritický přemýšlení ohledně KA1 a KA3.	Jak CM (KA1) funguje v daném kontextu a jaké jsou silné stránky a limity?	Polo-strukturované rozhovory s CS2 a CS1. Fokusní skupiny s CS1.	Data z rozhovorů a fokusních skupin + poznatky z desk research.
Poskytnutí prostoru realizátorské organizaci pro reflexivní a kritický přemýšlení ohledně KA1 a KA3.	Jak školský sociální pracovník/pracovnice (KA3) funguje v daném kontextu a jaké silné stránky a limity této pozice?	Polo-strukturované rozhovory s CS2, CS1 a CS4. Fokusní skupiny s CS1 a CS4.	Data z rozhovorů a fokusních skupin + poznatky z desk research.

Představení kontextů a perspektiv zahrnutých cílových skupin (CS1, CS2 a CS4) vzhledem ke KA1 a KA3, které mohou zásadně determinovat jejich funkčnost.	Co jednotlivé cílové skupiny považují stěžejní pro optimální fungování KA1 a KA3?	Polo-strukturované rozhovory s CS2, CS1 a CS4. Fokální skupiny s CS1 a CS4.	Data z rozhovorů a fokusních skupin + poznatky z desk research.
Představení kontextů a perspektiv zahrnutých cílových skupin (CS1, CS2 a CS4) vzhledem ke KA1 a KA3, které mohou zásadně determinovat jejich funkčnost.	Jaké jsou zkušenosti jednotlivých cílových skupin s realizací KA1 a KA3?	Polo-strukturované rozhovory s CS2, CS1 a CS4. Fokální skupiny s CS1 a CS4.	Data z rozhovorů a fokusních skupin + poznatky z desk research.

Harmonogram realizace evaluace

Leden až duben 2026 – studium relevantní literatury a vytváření scénáře rozhovoru pro sociální pracovníky a pracovnice zajišťující case management a školskou sociální práci.

Květen až červenec 2026 – první rozhovory týkající se KA1, tedy využívání case managementu, především s CS2, a získání prvotního vhledu do fungování této aktivity a zasazení do širšího kontextu s dosavadními poznatky z literatury. Vytvoření scénáře rozhovoru pro CS1 v návaznosti na rozhovory s CS2 a realizace rozhovorů s CS1.

Září až prosinec 2026 – první rozhovory týkající se KA3 (školské sociální práce) s CS2, které by měly poskytnout průvodní vhled do dané aktivity. V návaznosti na rozhovory s CS2 vypracování scénáře rozhovoru pro CS4 a CS2 a realizace prvních rozhovorů s CS4 CS2.

Leden až květen 2027 – zpracovávání a analýza prvotních dat a příprava na opakované rozhovory.

Červen až říjen 2027 – realizace opakovaných rozhovorů se všemi CS a v souvislosti s KA1 a KA3.

Listopad až prosinec 2027 – příprava na fokusní skupiny: příprava scénáře a domlouvání termínů.

Leden až únor 2028 – realizace fokusních skupin se všemi CS.

Březen až červen 2028 – zpracování a analýza všech dat, finální načítání relevantní literatury a vypracování závěrečné zprávy.

Literatura

Avby, G., Nilsen, P., & Abrandt Dahlgren, M. (2014). Ways of Understanding

Evidence-Based Practice in Social Work: A Qualitative Study. *British Journal of Social Work*, 44(6), 1366–1383. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcs198>

Braun, V., & Clarke, V. (2022). *Thematic Analysis: A Practical Guide*. SAGE.

Cashman, L. (2017). New Label No Progress: Institutional Racism and the Persistent

Segregation of Romani Students in the Czech Republic. *Race Ethnicity and Education*, 20(5), 595–608. <https://doi.org/10.1080/13613324.2016.1191698>

CEDMO. (2025). *CEDMO Special Brief: Dezinformační narativy v kontextu voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v říjnu 2025*. CEDMO.

Černušáková, B. (2025). Disciplining of Roma workers through predatory debt in

Czechia. *New Political Economy*, 1–16.

<https://doi.org/10.1080/13563467.2025.2517595>

Červenka, J. (2024). *Důvěra ústavním institucím – podzim 2024*. CVVM.

Drisko, J. W., & Grady, M. D. (2015). Evidence-Based Practice in Social Work: A

Contemporary Perspective. *Clinical Social Work Journal*, 43(3), 274–282.

<https://doi.org/10.1007/s10615-015-0548-z>

- Ferguson, I. (2008). *Reclaiming Social Work: Challenging Neo-liberalism and Promoting Social Justice*. SAGE Publications.
<http://site.ebrary.com/id/10285211>
- Gilgun, J. F. (2005). The Four Cornerstones of Evidence-Based Practice in Social Work. *Research on Social Work Practice*, 15(1), 52–61.
<https://doi.org/10.1177/1049731504269581>
- Gray, M., & McDonald, C. (2006). Pursuing Good Practice?: The Limits of Evidence-based Practice. *Journal of Social Work*, 6(1), 7–20.
<https://doi.org/10.1177/1468017306062209>
- Hábl, R., Trlifajová, L., Gajdoš, A., Kotecký, D., & Fejfar, J. (2021). *Proč je u nás 5 milionů exekucí? 20 let historie dluhových pastí*. Centrum pro společenské otázky – SPOT.
- Herz, M. (2015). “Live Social Work”: How to Bring Life Back into Social Work. *Australian Social Work*, 68(4), 407–421.
<https://doi.org/10.1080/0312407X.2014.910676>
- Hoření, K., Zajíčková, K., Uhrová, J., & et al. (2022). *Výzkumná zpráva: Analýza příčin vyššího podílu romských žáků vzdělávajících se dle RVP ZV UV ve třídách zřízených podle § 16 odst. 9, školského zákona a návrh souboru opatření pro oblast vzdělávání a další relevantní oblasti*. PAQ a STEM.
- Chatman, E. A. (1996). The Impoverished Life-World of Outsiders. *Journal of the American Society for Information Science*, 47(3), 193–206.
[https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1097-4571\(199603\)47:3%253C193::AID-ASI3%253E3.0.CO;2-T](https://doi.org/10.1002/(SICI)1097-4571(199603)47:3%253C193::AID-ASI3%253E3.0.CO;2-T)

- Kivipelto, M., & Yliruka, L. (2012). Mirror Method as an Approach for Critical Evaluation in Social Work. *Critical Social Work*, 13(2).
<https://doi.org/10.22329/csw.v13i2.5868>
- Kuckartz, U., & Rädiker, S. (2023). *Qualitative Content Analysis: Methods, Practice and Software* (2nd edition). SAGE.
- Lwin, K., & Beltrano, N. (2022). Rethinking Evidence-Based and Evidence-Informed Practice: A Call for Evidence-Informed Decision Making in Social Work Education and Child Welfare Practice. *Social Work Education*, 41(2), 166–174. <https://doi.org/10.1080/02615479.2020.1819973>
- Magill, M. (2011). Moderators and Mediators in Social Work Research: Toward a More Ecologically Valid Evidence Base for Practice. *Journal of Social Work*, 11(4), 387–401. <https://doi.org/10.1177/1468017310379930>
- Marcella, R., & Chowdhury, G. (2020). Eradicating Information Poverty: An Agenda for Research. *Journal of Librarianship and Information Science*, 52(2), 366–381. <https://doi.org/10.1177/0961000618804589>
- Matoušek, R. (2018). *Finanční dopady vysoké nezaměstnanosti obyvatel sociálně vyloučených lokalit a jejich nízké kvalifikace*. Agentura pro sociální začleňování.
- McNeill, T., & Nicholas, D. B. (2019). Creating and Applying Knowledge for Critical Social Work Practice: Reflections on Epistemology, Research, and Evidence-Based Practice. *Journal of Ethnic & Cultural Diversity in Social Work*, 28(4), 351–369. <https://doi.org/10.1080/15313204.2017.1384945>

- Median. (2016). *Analýza dopadů nedostačujícího bydlení na školní a další problémy dětí v ČR*. MEDIAN.
- Mertl, J. (2017). *Přerozdělování Welfare: Nástroj pomoci, nebo kontroly?* Doplněk.
- Mertl, J., Gřundělová, B., & Gojová, A. (2025). Criminalisation of Truancy as a Manifestation of Advanced Marginality that Mothers should be Blamed for: Media Framing in the Czech Republic. *Crime, Media, Culture*.
- Mosley, J. E., Marwell, N. P., & Ybarra, M. (2019). How the “What Works” Movement is Failing Human Service Organizations, and What Social Work Can Do to Fix It. *Human Service Organizations: Management, Leadership & Governance*, 43(4), 326–335. <https://doi.org/10.1080/23303131.2019.1672598>
- Petersén, A. C., & Olsson, J. I. (2014). An Evaluation Paradox in Social Work? An Empirical Study of Evaluation Use in Connection with Temporary Programmes in Swedish Social Work. *European Journal of Social Work*, 17(2), 175–191. <https://doi.org/10.1080/13691457.2013.802226>
- Petersén, A. C., & Olsson, J. I. (2015). Calling Evidence-Based Practice into Question: Acknowledging Phronetic Knowledge in Social Work. *British Journal of Social Work*, 45(5), 1581–1597. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcu020>
- Prokop, D. (2019). Záleží na bydlení? Vztah nekvalitního bydlení a školních problémů dětí v chudých českých domácnostech. *Sociologický časopis*, 55(4), 445–472. <https://doi.org/10.13060/00380288.2019.55.4.473>
- Tomkins, L., & Bristow, A. (2023). Evidence-Based Practice and the Ethics of Care: ‘What Works’ or ‘What Matters’? *Human Relations*, 76(1), 118–143. <https://doi.org/10.1177/00187267211044143>

Spolufinancováno
Evropskou unií

tady a teď

Toušek, L., Walach, V., Kupka, P., Tvrďá, K., Brendzová, A., Lupták, L., Dvořáková,

T., Plachý, O., & Vanková, K. (2018). *Labyrintem zločinu a chudoby:*

Kriminalita a viktimizace v sociálně vyloučených lokalitách. Doplněk.

Trlifajová, L., & Pospíšil, F. (2024). From Neoliberal Restriction to Control of the

Roma-Towards Post-Neoliberal Ethnic Welfare. *Czech Sociological Review,*

59(6), 665–692. <https://doi.org/10.13060/csr.2023.053>

Vstupní evaluační zpráva k projektu „TAT – Targeted Assistance Team“ Autor: Doc. Mgr. Jiří Mertl, Ph.D. Vydal/příjemce projektu: TADY A TEĎ, o.p.s. Rok vydání: 2026 Licence: Toto dílo Vstupní evaluační zpráva k projektu „TAT – Targeted Assistance Team“ je licencováno pod licencí Creative Commons CC BY 4.0. Licenční podmínky navštivte na adrese: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/legalcode.cs>